

Vaše práva v environmentální oblasti - Polsko

Tämän sivun teksti on konekäännös, eikä sen laatua voida taata.

1. Ústavní základy
2. Soudnictví
- #II
4. Přístup k informacím
5. Přístup k právní ochraně při účasti veřejnosti na rozhodování
6. Přístup k právní ochraně proti aktům nebo nečinnosti
7. Další způsoby přístupu k právní ochrany
8. Aktivní legitimace
9. Právní zastoupení
10. Důkazy
11. Soudní zákazy
12. Náklady
13. Mechanismy finanční pomoci
14. Včasnost
15. Další otázky
16. V postavení cizince
17. Přeshraniční věci

I. Ústavní základy

Polská ústava nestanoví právo (čisté, zdravé příznivé prostředí, atd.).

- § 5 Ústavy stanoví jako obecné pravidlo, že Polská republika zajišťuje ochranu životního prostředí v souladu se zásadou udržitelného rozvoje.
- Podle čl. 86 ústavy, každý se péče pro kvalitu životního prostředí a musí nést odpovědnost za jeho degradaci. Zásady, které jsou stanoveny zákonem.
- Články 74 odst. 1,2 a 4 Ústavy stanoví obecnou povinnost veřejných orgánů pro ochranu životního prostředí.
 - Veřejné orgány musí provádět politiku zajištění ekologické bezpečnosti současných i budoucích generací.
 - Ochrana životního prostředí je povinností veřejných orgánů.
 - Veřejné orgány podporují činnosti občanů, chránit a zlepšovat kvalitu životního prostředí.
- Čl. 68 bod 4 ústavy stanoví, že orgány veřejné správy musí proti epidemickým nemocem a zabránit se nepříznivé zdravotní důsledky zhoršování životního prostředí.
- Čl. 74 bod 3 přiznává každému právo získat informace o kvalitě životního prostředí a jeho ochranu.

Bylo by dostatečné dovolávat pouze ustanovení ústavy ve správním nebo soudním řízení, protože výše uvedená ustanovení Ústavy podle článků 86 a 74 musí být uvedeno ve stanovách (viz bod 81 a poslední věta § 86 ústavy). Mohou být však použity jako dodatečné argumenty s cílem posílit argumentaci tvrzení.

Je možné dovolávat se mezinárodních dohod přímo v soudních a správních řízeních podle čl. 91 bod 1 a 2 Ústavy, ratifikované mezinárodní smlouvy, po jejich vyhlášení v Úředním věstníku, jakmile se stanou součástí vnitrostátního právního řádu; je přímo použitelné. V praxi je však doporučováno uplatňovat jak mezinárodní dohody a příslušných vnitrostátních právních předpisů.

Aarhuská úmluva může být použita přímo ze strany správních orgánů a soudů, pokud splňuje požadavek přímé použitelnosti, splňuje podmínky čl. 91 ústavy.

V jedné věci Soudní dvůr shledal, Aarhuská úmluva jako nevyhovující tohoto standardu, protože její ustanovení vyžadující, aby strany „přijmout nezbytná právní, řídicí a jiná opatření“, zatímco v řadě jiných rozsudků soudů, aniž by posoudila jeho přímou použitelnost, uplatnily Aarhuská úmluva kromě příslušných vnitrostátních předpisů (a nikoli jako jediným nebo hlavním právním základem).

II. Soudnictví

Že podle čl. 175 bod 1 ústavy, polského soudního systému spočívá v následujících hlavních typů soudů:

1. „obecné soudy, dále dělí na:

- a) civilní soudy, v němž – kromě „obecné“ – tedy existují obchodní pobočky, rodinných a pracovních oborů;
- b) trestních soudů;

2. Správní soudy;

3. Vojenské soudy.

Výše uvedené soudy jsou rozděleny podle úrovně (orgány). Existují tři případy Obecných soudů – nejvyšší stupeň je nejvyšší soud (Sąd Najwyższy). Nicméně ne všechny případy, které mohou vést k nejvyššímu soudu (v některých případech existují pouze dva případy).

Správní soudy jsou rozděleny do dvou orgánů – druhá (vyšší), je hlavní správní soud (Naczelny Sąd Administracyjny). Podle čl. 184 ústavy mají za úkol zajistit soudní přezkoumání činnosti veřejné správy.

V praxi se většina případů týkajících se životního prostředí byla předmětem správního soudu (jako ekologické problémy jsou obvykle rozhoduje správní rozhodnutí nebo jiné správní akty).

Občanské soudy přezkoumávají soukromého práva (spory mezi dvěma soukromými stranami), včetně případů týkajících se škody na životním prostředí, na vlastnictví.

Trestní soudy přezkoumávají případy týkající se trestné činnosti proti životnímu prostředí nebo formy méně závažných trestných činů uvedených v trestním zákoníku nebo v právních předpisech v oblasti životního prostředí.

V Polsku se životního prostředí rozhodují orgány či soudy se všeobecnou příslušností, neexistují žádné zvláštní environmentální soudů nebo správních rad.

Tzv. „forum shopping“ (výběru příslušného soudu účastníkem řízení) není možné v Polsku. To znamená, že jeden předložit případ správním (např. administrativní nebo soudní), správné úrovně a na správném místě (obec).

Tento systém opravných prostředků, který se liší v závislosti na druhu dotyčného soudu.

V případě správních rozhodnutí (včetně rozhodnutí v oblasti životního prostředí), řádný režim sestává ze tří kroků:

- První – podání stížnosti na správní orgán druhého stupně (nadřízeným nad orgánem, který vydal napadené rozhodnutí). Například pro samosprávný orgán druhého stupně orgán mohl být samosprávný samorządowe odwoławcze odvolací komise (kolegium), pokud jde Wojvoda (województwo) – příslušný ministr.
- V případě rozhodnutí druhého stupně orgánu není ve prospěch žalující strany, může podat stížnost – správní soud vojvodství, správnímu soudu (Wojewódzki Sąd Administracyjny)
- V případě, kdy rozsudek Soudního dvora není ve prospěch žalobce, může podat stížnost správní soud, Nejvyšší správní soud (Naczelny Sąd Administracyjny)

Mimořádné opravné prostředky mohou být přijata ve správním řízení (správní orgány), pokud:

- správní rozhodnutí je konečné (již není možné napadnout v rámci běžného režimu)

- Rozhodnutí má určité závažné nedostatky – jeden ze subjektů uvedených v článcích 145 a 156 správního řádu (Kodeks postępowania administracyjnego), například v případě, kdy se osoba, která byla účastníkem řízení, a které mají právo účastnit se tohoto řízení – byla upřena práva, úřadem (např. z důvodu orgánu neoznámila této osoby správně).

Všechny výše uvedené stížnosti mohou podávat pouze oprávněné osoby (viz kapitola VII týkající se způsobilosti).

Soudní dvůr nemá pravomoc měnit rozhodnutí sama.

V případě, že je správní soud shledá, že námitka proti správnímu rozhodnutí, ve kterém zrušuje rozhodnutí, což znamená, že by řízení je správní orgán, který je vydal. Orgán, pak se při přezkoumání věci, bude řídit výklad podaný Soudním dvorem.

V Polsku neexistují žádné zvláštní environmentální soudy nebo soudní řízení týkající se životního prostředí.

Obecně platí, že správní soudy nejsou vázány obsahem návrhů předložených účastníky řízení (nesmí se jednat z vlastního podnětu).

Proto soud zkoumá jen porušení právních předpisů nebo jiných aspektů, jimiž se zúčastněné strany dovolávají, ale některé na nejzávažnější porušení by měla být Soudním dvorem brány v úvahu, i kdyby žalobce neuvedl.

Správní soudy místa pouze na základě dokumentů ve správním řízení, týkajících se důkazů předložených stranami (nemá právo pozvat odborníky).

III. Přístup k informacím

Odmítnutí zpřístupnit informace musí mít formu správního rozhodnutí. Proto se pravidelného režimu dané rozhodnutí napadnout (jak je popsáno výše v kapitole II) vztahuje, tj.:

- Stížnost je správním orgánem druhého stupně
- Pokud orgán druhého stupně potvrdilo zamítnutí – Stížnost – správní soud vojvodství, správnímu soudu (Wojewódzki Sąd Administracyjny)
- Pokud je rozhodnutí oblastního soudu je neuspokojivý – stížnost nejvyšší správní soud;

V případě, že je vzhledem k odmítnutí ze strany nadřízených orgánů (tj. orgánu, který není „druhého stupně“, například ministra), osoba, která byla zamítnuta, předložit příslušnému orgánu žádost o přehodnocení případu. Pokud orgán potvrzuje své prvotní odmítnutí, zúčastněná osoba může podat žádost (správní soud vojvodství soudem a následně původního správního soudu.

Zamítnutí žádosti o informace musí obsahovat informace o opravných prostředcích, které jsou k dispozici (jako všechny správní rozhodnutí). V praxi se orgány někdy (navzdory povinnosti) obsahovat tyto informace, což však neznamená, že opravné prostředky nejsou dostupné.

- Stížnosti na správní orgán druhého stupně (nebo požádat o přehodnocení případu) musí být podána do 14 dnů od okamžiku, kdy rozhodnutí o odmítnutí bylo doručeno zúčastněným osobám.
- Stížnosti se správní soud prvního stupně – musí být podány prostřednictvím příslušného správního orgánu) do 30 dnů od přijetí rozhodnutí druhého stupně (nebo potvrzení zamítnutí).
- Stížnost správní soud druhého stupně – je třeba podat do 30 dnů od okamžiku, kdy rozsudek soudu prvního stupně).

Pokud jde o přístup k informacím (všeobecný přístup k informacím a přístup k informacím o životním prostředí) zvláštní procesní pravidla, která má urychlit postup a zajištění rychlého přezkumu soudem prvního stupně. Správní orgán tak, jehož prostřednictvím stížnosti správnímu soudu podána, je povinen předat Soudnímu dvoru obě stížnosti a jeho odpověď na stížnost do 15 dnů. Soudní dvůr je povinen posuzovat stížnosti do 30 dnů. Tím bude zajištěno rychlého přezkumu soudem prvního stupně ve srovnání s jinými případy obvyklou lhůtu rozsudek Soudu již několik měsíců.

Každá stížnost musí:

- K tomu, aby údaje žadatele,
- Pro stát, který orgán nebo soud) je určena,
- určit, na které rozhodnutí (rozsudek) se týká,
- jaké žalobce (například požaduje, aby bylo zrušeno zamítnutí),
- musí být podepsaný ručně.

Stížnosti zaslané Soudnímu dvoru musí obsahovat řádné odůvodnění tvrzení. Stížnosti zaslané orgánu druhého stupně formálně, ale v praxi odůvodnění výrazně zvyšuje šance na získání tohoto případu.

Pouze stížnosti zaslané správní soud druhého stupně (nejvyšší správní soud) musely být připraveny a podepsány advokáta zastupujícího žalobce; Pro zbývající stížnosti není takový požadavek.

Obvykle nemá informace o přístupnosti, který je předmětem sporu.

Rozhodují na základě popisu informací žadatele, přičemž důvody odmítnutí orgánu informace.

Pokud Soudní dvůr shledá stížnost odůvodněnou, že zruší rozhodnutí o zamítnutí informace a poskytuje zdůvodnění, proč bylo nesprávné.

Kontrolní úřad se výkladem Soudního dvora vázán, a tím nepřímou povinností zveřejňovat informace. Není však vyloučeno, aby orgán uplatňuje nové důvody odmítnutí (výjimky umožňující odmítnout poskytnutí informací), které byly dříve, a proto Soudní dvůr nezabýval.

IV. Přístup k právní ochraně při účasti veřejnosti na rozhodování

Environmentální otázky může být rozhodnuto příslušnými orgány:

- formou správního rozhodnutí, pokud v jednotlivém případě, jako například povolení pro emise ze zařízení, dále jen „EIA“ rozhodnutí o uzavření procesu posuzování vlivů na životní prostředí pro nové (plánované), nebo rozhodnutí, jímž se ukládá pokuta, které způsobuje nedovolené znečištění;
- formou usnesení (usnesení) přijaté prostřednictvím kolektivní orgán, jako je místní komunity (gminy) Radou; přijetí usnesení se mohou týkat například územní plány nebo plány nebo programy.

Procesní aspekty individuální správní rozhodnutí jsou upraveny právními předpisy správního řádu (Kodeks postępowania administracyjnego, APC).

V takových řízeních některým osobám (dostatečný právní zájem o dané věci) mají právo se účastnit, tedy následně napadnout rozhodnutí. Tyto osoby jsou „účastníci řízení“. Výbor pro pokrok v oblasti auditu a zvláštní ustanovení stanoví pravidla, která musí být považována za účastníka řízení v dané věci (viz kapitola VII týkající se způsobilosti).

Správní rozhodnutí mohou být napadena před správním orgánem druhého stupně.

Pokud nadřízený správní orgán vydal rozhodnutí (tj. orgánu, který není „druhého stupně“, například ministra), zúčastněné osoby mohou podat příslušnému orgánu žádost o přehodnocení případu.

Nejprve správní rozhodnutí nelze přímo.

Obecně platí, soubory spor správnímu soudu, je nutné provést administrativní řízení. To znamená, jakýkoliv čin nebo opomenutí orgánu veřejné moci (včetně správní rozhodnutí musí být napadena v rámci správního řízení (nejčastěji – před orgánem druhého stupně), a teprve poté dokončí, může se obrátit na správní soud.

Správní soudy, přičemž je třeba mít na zřeteli, ověřili procesní a hmotněprávní zákonnost rozhodnutí. To znamená, že jejich úkolem je ověřovat, zda je správní orgán vydal své rozhodnutí v souladu s platnými právními předpisy, či nikoli.

Proto mohou soudy přezkoumat technickou dokumentaci pouze tehdy, pokud právní předpisy stanoví konkrétní požadavky, jež je třeba splnit tyto doklady (například seznam povinných otázek, které mají být řešeny ve zprávě EIA). Soudy mohou poté ověřit, zda všechny požadované údaje se obvykle nepožadují, aby zvažily správnost údajů (zejména technické, správní soudy výroky s odborníky a soudci sebe nemají příslušné odborné znalosti).

Majitele pozemků, na něž se vztahuje plán využívání pozemků, jakož i sousedy takové vlastnosti, může proti plánu.

Za tímto účelem by měl:

- podat Radě, která přijala plán požádat o přehodnocení tohoto případu;
- pokud Rada potvrdí své předchozí situace – podat žalobu na správní soud prvního stupně, vojvodství správnímu soudu (Wojewódzki Sąd Administracyjny)
- je-li rozsudek vojvodství je neuspokojivý – Spor v původním správním soudem.

Do jednání dotčená osoba musí prokázat, že má „právního zájmu“ (tedy v případě, že žadatel je vlastníkem nemovitosti, který může být ovlivněn plánu).

Během postupu EIA pro tzv. „Skupiny II“ příslušný orgán vydá první závěr zjišťovacího řízení EIA“ (postanowienie w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny środowisko oddziaływania na), v němž se rozhodne, zda je třeba posouzení vlivů na životní prostředí provedené pro daný projekt, či nikoli.

Posuzování vlivů na životní prostředí (rozhodnutí o „decyzja środowiskowych uwarunkowaniach“) je dalším krokem.

Tyto „závěry zjišťovacího řízení EIA“ (postanowienia), je možné napadnout odděleně od účastníků řízení („zażalenie“), pokud jsou „pozitivní“, tj. pokud se orgány rozhodly provést posouzení vlivů na životní prostředí.

V případě, že je zjišťovacího řízení (dále jen „EIA“) postanowienie záporné (orgány rozhodnout, že nebudou provádět postup EIA) může být napadeno opravným prostředkem (odwołanie) proti rozhodnutí (dále jen „EIA decyzja środowiskowych uwarunkowaniach o“).

„scoping“ (postanowienia zakresu raportu) týkající se rozhodnutí vydaných během postupu EIA, v níž příslušný orgán stanoví rozsah posouzení vlivů na životní prostředí (EIA), vypracované oznamovatelem.

„Skupina II“ pozitivní rozhodnutí (postanowienie nakładające obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania środowisko se stanoví současně působnosti zprávy. Takové rozhodnutí lze napadnout postanowienie) účastníků řízení.

„Skupina I“ příslušný orgán vydá rámcové rozhodnutí (postanowienie týkající zakresu raportu) pouze na návrh developera. Toto rámcové rozhodnutí (postanowienie) nelze napadnout odděleně (prostřednictvím stížnosti – zażalenie), avšak může být napadeno dotčenými účastnicemi řízení v rámci opravného prostředku (odwołanie) proti rozhodnutí (dále jen „EIA decyzja środowiskowych uwarunkowaniach o“).

Účastnice řízení, stejně jako nevládní organizace, které se účastní řízení podle práva smluvní strany“ se mohou napadnout rozhodnutí EIA: první před správním orgánem druhého stupně a poté před správním soudem.

Ve své stížnosti strany a nevládní organizace mohou získat jak hmotněprávní, tak procesní otázky.

Účastníci řízení týkající se rozhodnutí EIA (tj. osoby, jejichž právní zájem a rozhodnutí o sporu se ji může dotknout, obvykle vlastníků nemovitostí přilehlých) a rovněž nevládní organizace, které se účastní řízení může napadnout rozhodnutí: první před správním orgánem druhého stupně a poté před správním soudem.

Správní soudy při posuzování případu, ověřili procesní a hmotněprávní zákonost rozhodnutí. To znamená, že jejich úkolem je ověřovat, zda je správní orgán vydal své rozhodnutí v souladu s platnými právními předpisy, či nikoli.

Proto soudy mohou zkoumat technické aspekty (například technické dokumentace) pouze tehdy, pokud právní předpisy stanoví konkrétní požadavky, jež je třeba splnit tyto doklady (například seznam povinných otázek, které mají být řešeny ve zprávě EIA). Soudy mohou poté ověřit, zda všechny požadované údaje se obvykle nepožadují, aby zvážily správnost údajů (zejména technické, správní soudy výroky s odborníky a soudci sebe nemají příslušné odborné znalosti).

Účastníci řízení ohledně rozhodnutí EIA nevládním organizacím podporujícím ochranu životního prostředí právo napadnout rozhodnutí EIA bez ohledu na to, zda se účastní fáze veřejných konzultací.

Podání odvolání správnímu orgánu druhého stupně má odkladný účinek, což znamená, nemůže být vykonáno rozhodnutí EIA o posouzení vlivů na životní prostředí oznamovatelem. V praxi to znamená, že oznamovatel nemůže požádat o vydání stavebního povolení nebo jiné rozhodnutí nezbytných pro rozvoj projektu.

Nicméně příslušné orgány někdy představovat „bezprostřední použitelnost“ v rozhodnutí o EIA, zejména pokud jde o projekty v oblasti infrastruktury, jako jsou silnice atd. Tato „příkaz“, může oznamovatel požádat o vydání stavebního povolení, jakmile nabude rozhodnutí EIA.

Předkládání soudních správnímu soudu neumožňuje automaticky pozastavit provádění správního rozhodnutí předmětem stížnosti. Správní soud nicméně může pozastavit výkon rozhodnutí na základě podnětu žadatele v případě, kdy hrozí, že výkon může způsobit značnou škodu nebo obtížně zvrátit účinky. V takovém případě musí žadatel prokázat, že výhrůžka je věrohodná.

Účastnice řízení, stejně jako nevládní organizace, které se účastní řízení podle práva smluvní strany“ se může proti povolení IPPC: první před správním orgánem druhého stupně a poté před správním soudem.

Správní soudy při posuzování případu, ověřili procesní a hmotněprávní zákonost rozhodnutí. To znamená, že jejich úkolem je ověřovat, zda je správní orgán vydal své rozhodnutí v souladu s platnými právními předpisy, či nikoli.

Proto soudy mohou zkoumat technické aspekty (například technické dokumentace) pouze tehdy, pokud právní předpisy stanoví konkrétní požadavky, jež je třeba splnit tyto doklady (například seznam povinných témat, která mají být předmětem povolení

IPPC). Soudy mohou poté ověřit, zda všechny požadované údaje se obvykle nepožadují, aby zvažily správnost údajů (zejména technické, správní soudy výroky s odborníky a soudci sebe nemají příslušné odborné znalosti).

Účastníci řízení týkající se povolení v rámci IPPC a ekologické nevládní organizace mohou napadat povolení bez ohledu na to, zda se účastní fáze veřejných konzultací.

V. Přístup k právní ochraně proti aktům nebo nečinnosti

Jednání nebo opomenutí soukromých osob nebo právních subjektů, jež mají dopad na životní prostředí může být napaden před občanskoprávními soudy pouze v případě, pokud způsobují ve stejné době újmu vlastní majetkové či morální újmy (např. při znečištění vody způsobuje škody v jednom zemědělském podniku). V těchto případech dotčené osoby mohou požadovat náhradu znečišťovatel (ale nemůže domáhat náhrady škody za životní prostředí).

V případě konání nebo opomenutí ovlivňuje životní prostředí jako „obecného blaha“, nevládních organizací působících v oblasti životního prostředí mohou podat žalobu občanskoprávní soud vůči subjektu (osoba) způsobující škody nebo hrozbu škod, dopad jeho protiprávního vlivu na životní prostředí. Do jednání mohou požadovat nápravu situace v souladu se zákonem nebo podniku příslušná preventivní opatření (články 323 zákonů na ochranu životního prostředí z roku 2001).

Soudní řízení může být podána proti „jednotlivce“ (například společnost provozující průmyslový závod) a orgány veřejné moci – v případě, kdy jedná v rámci své legislativní kapacity, ale nikoli například jako vlastník nebo správce určité nemovitosti, nebo jako provozovatel daného zařízení.

Rozhodnutí orgánů může být napadeno oprávněných osob (účastníci řízení atd.).

Aktu nebo nečinnosti státních orgánů, jako je například rozhodnutí inspekce ochrany životního prostředí (Inspekcja ochrony środowiska) nevymáhat dodržování environmentálních požadavků znečišťovatel (nebo mu uložit sankce příliš mírné) nemohou být zpochybněny jednotlivci z obyvatelstva.

Nevládní organizace však může poptávka veřejných orgánů zasáhnout v případech, kdy dochází k porušování právních předpisů v oblasti životního prostředí ze strany třetí osoby mají právo napadnout nečinnost orgánů (články 31 správní ochrany). Pokud se orgán veřejné správy (například inspektor pro ochranu životního prostředí) uznává, že požadavek organizace jako odůvodněné, může rozhodnout o zahájení řízení z moci úřední. Zamítavé rozhodnutí o zahájení řízení lze napadnout organizace příslušnému orgánu druhého stupně a poté – v důsledku toho – správní soud.

Regionální ředitelství pro ochranu životního prostředí (regionalni dyrektorzy ochrony środowiska) jsou orgány příslušné pro řešení environmentálních otázek odpovědnosti (ty, na které se vztahuje zákon z roku 2007 týkající se prevence a nápravy škod na životním prostředí; provedení směrnice 2004/35).

V případě škod způsobených GMO, kompetentním orgánem je Ministerstvo životního prostředí (Ministra Środowiska).

Každá osoba může informovat tyto orgány uvést poškození životního prostředí, a požádala je, aby provedly příslušné kroky. Osoba podávající oznámení připojí k němu příslušnými informacemi a údaji, které podporují vyjádření týkající se škody na životním prostředí (články 24.1 a 2 zákona z roku 2007 týkající se prevence a nápravy škod na životním prostředí).

V případě, že příslušný orgán odmítne povolit zásahy, osoba, která podala žádost o přijetí opatření může zpochybnit odmítnutí správního soudu.

Ekologické nevládní organizace nebo státní orgány, které oznámily poškození, příslušný orgán může rovněž účastnit se řízení nebo podat žalobu proti „pozitivních“ rozhodnutí vydané orgánem (tedy rozhodnutí o uložení povinnosti vůči osobě, která způsobila škodu). Takové rozhodnutí může být rovněž napadeno osoba, které je rozhodnutí určeno (dále jen „znečišťovatel“). Jiné osoby, které oznámily poškození provádět nemohou.

Neexistují žádné dodatečné prostředky vedle těch, které jsou popsány výše.

VI. Další způsoby přístupu k právní ochrany

Kromě výše uvedených správních a občanskoprávních znamená, existují rovněž trestnou činností, kterou lze použít v případě, kdy příslušné jednání nebo opomenutí představuje zároveň trestným činem.

V takovém případě každý (včetně nevládních organizací), který si je vědom toho, byl trestný čin spáchán, povinnost oznamovat státní zástupce nebo policie (art. 304 trestního řádu, 1997).

Státní zastupitelství je pak povinen jednat ex officio. Nicméně pokud se rozhodne nezahájit vyšetřování, neboť považuje za neodůvodněné, právo napadnout toto rozhodnutí přiznává pouze:

- poškozený (je třeba připomenout, že v rámci typických environmentálních případech obvykle neexistuje žádná tvrzení, která by mohla být poškozená osoba),
- nevládní organizace (stejně jako orgány veřejné správy nebo orgánů) oznámení trestného činu.

Fyzické osoby (občané) oznámení trestného činu nebyli oprávněni napadnout zamítnutí státního zástupce.

Rozhodnutí státního zástupce o zastavení šetření zahájeného (Pokud neshledá dostatek zdůvodnění nebo důkaz o podání obžaloby) mohou být napadeny pouze poškozenou osobou (nevládní organizace nemají takové právo nemají).

V Polsku neexistují zvláštní veřejné ochránce práv a státních zástupců zabývajících se případy životního prostředí, a tak tyto případy řeší široké veřejné ochránce práv a státních zástupců.

Veřejní ochránce práv, státní zástupci mají aktivní legitimaci ve správním řízení: mohou zahájit řízení nebo zasahovat do probíhajících jednání (včetně napadat rozhodnutí). Přestože jednat ex officio, často vykonávat svou činnost po obdržení oznámení/stížnost jednotlivce nebo nevládní organizace.

Státní zástupci jsou samozřejmě také příslušné k zahájení trestního řízení, včetně případů trestných činů proti životnímu prostředí (viz kapitola XXII trestního zákoníku nebo v jiných právních aktech).

Soukromé trestní stíhání není v záležitostech životního prostředí.

Pokud úřad není schopen zajistit, aby rozhodnutí nebo strany informuje, důvody zpoždění, účastníci řízení (nikoli však třetí osoby) mohou podat stížnost správním orgánem druhého stupně, poté správní soud.

Stížnosti lze podávat rovněž v případě, kdy je řízení příliš dlouhá (przewlekłość postępowania), tj. v případech, kdy prodloužení lhůty úřadem se zdá být neopodstatněné.

Bankovní orgán druhého stupně, a pak je správní soud prvního stupně příkazy orgánu ke stanovení (vydání rozhodnutí).

VII. Aktivní legitimace

Aktivní legitimace	Správní řízení	Soudní řízení
Je dle	<p>Ve správním řízení týkající se individuální správní rozhodnutí, je poskytnuta „strany“ ve správním řízení, zatímco strana – podle čl. 28 správního řádu, může být „osobu, jejíž právní zájem nebo povinnost je ovlivněno řízení nebo který požaduje činnosti tohoto orgánu, protože právní zájem nebo povinnost“. Definice „osobou správního řízení“ je proto důležité porozumět tomu, které mohou napadat rozhodnutí správního orgánu.</p> <p>Proto je těmto osobám (fyzickým nebo právnickým osobám), které mají „právní zájem“ (který zahrnuje také funkce ve veřejné správě). Osoba má právní zájem, jestliže tento zájem není chráněn žádným ustanovením (správní, občanskoprávní či jiných) právních předpisů. Například pokud správní rozhodnutí může ovlivnit nemovitého majetku (například v případě výstavby nového předmětu, vlastníci sousedních pozemků může být dotčena). Osoba, která podala žádost o vydání správního rozhodnutí napadeného před správním soudem nebo osoby, kterým je rozhodnutí určeno, vždy „právního zájmu“ v případě, a mají tudíž stálé. Tyto osoby jsou považovány za „strany“ ve správním řízení.</p>	<p>THA jako řízení před správními soudy v případě individuální správní rozhodnutí jsou pokračováním v řízení před soudním orgánem druhého stupně, okruh osob oprávněných podat žalobu k Soudu prvního stupně, je určen správní fáze řízení.</p> <p>Nicméně osoba, která se účastnila správního řízení, ale jejichž právní zájem, kterého se spor týká, může podat stížnost (čl. 50.1 postup správního práva; PACLA). Avšak pro sociální organizace mají právo podat stížnost, účastnila se předchozí správní řízení.</p> <p>Vedle práva podat stížnost, existuje možnost účastnit se řízení s právy účastníka tyto osoby:</p> <ul style="list-style-type: none"> • osoby, které se účastnily předchozího správního řízení (oba účastníci správního řízení a organizací zastupujících práva účastníka řízení), avšak nedokázal podat

		<p>stížnost ke Cour administrative (účast těchto osob je udělena z moci úřední, aniž by museli podat jakékoli návrhy – čl. 33.1 pacla);</p> <ul style="list-style-type: none"> osoby, jejichž zájem je ovlivněna soudně-správních. řízení, ale kteří se nepodíleli předchozího správního řízení (účast těchto osob může být udělena soudem na základě jejich návrhu; soudy odmítly mohou být napadeny u správního soudu druhého stupně – čl. 33.2 pacla); Tato situace se mohou týkat například manželem či manželkou osoby, která napadla rozhodnutí správního orgánu druhého stupně, pokud toto rozhodnutí bylo původně určeno obou manželů.
<p>Nevládní organizace</p>	<p>Sociální organizace mají stále v případech týkajících se individuálních správních rozhodnutí, pokud představují společný zájem. Organizace se mohou účastnit řízení podle práva smluvní strany, což znamená, že se těší stejným právům jako účastník řízení, včetně práva na odvolání. Pro připuštění k účasti musí organizace předložit příslušné návrhy.</p> <p>Veřejný orgán poté posoudí tento návrh a rozhodne, zda ho považuje za odůvodněné. Posouzení není omezen na ověření formálních náležitostí, ale týká se také zakládají důvod odůvodnění (potřeba) účasti organizace v daném případě (jinými slovy: Tento orgán rozhodne, zda považuje za vhodné umožnit organizaci účasti). Odmítnutí může být napadeno organizace (§ 31 správního řízení).</p> <p>Nevládní organizace mohou jednat „v případech týkajících se právního zájmu jiných osob“, avšak nikoli nutně za účelem ochrany těchto zájmů. Například v oblasti životního prostředí, nevládní organizace na ochranu životního prostředí, akty nemají právní zájem osoby, která má dopad na životní prostředí (např. na úrovni určitého průmyslového subjektu), nicméně tento případ se týká zájmu uvedeného subjektu.</p> <p>V některých případech se ekologické nevládní organizace podporující ochranu životního prostředí širší právo dalekosáhlé (viz odpověď na otázku 2).</p>	<p>Nevládní organizace, které se zúčastnili předcházejícího správního řízení aktivní legitimaci před soudy rovněž administrativní.</p> <p>Nevládní organizace, které se účastnily předchozího správního řízení, pokud se řízení týká soudně-správních. rozsah jejich činnosti (účast těchto organizací mohou být poskytovány Účetním dvorem při jeho činnosti; soudy odmítly mohou být napadeny u správního soudu druhého stupně. Podle judikatury, Soudní dvůr musí rovněž ověřit, zda „veřejného zájmu“ hovoří pro účast nevládních organizací.</p> <p>V oblasti životního prostředí certaintn ekologické nevládní organizace získávají větší dalekosáhlé práv (viz odpověď na otázku 2).</p>
<p>Osobní právní osoby</p>	<p>Právnícké osoby mají stejná práva jako jednotlivci</p>	<p>Právnícké osoby mají stejná práva jako jednotlivci</p>
<p>Skupiny ad hoc</p>	<p>Žádný</p>	<p>Žádný</p>
		<p>Stejně jako polské nevládní organizace.</p>

za hr ani ční ne vlá dní f or ga niz ac e	Stejně jako polské nevládní organizace však mohou mít problémy prokázat, že jejich účast je odůvodněná (jež chrání společný zájem v dané věci).	
Jin é [1] #_ ftn 1	Veřejné orgány v některých zvláštních případech může zahájit správní kroky proti jinému orgánu veřejné správy. Například vojvoda (vedoucí státní správy v této oblasti), dohlíží – do jisté míry – činnost samosprávných orgánů a v některých případech má právo zrušit akty těchto orgánů nebo podat stížnost proti tomuto správnímu soudu. Kromě toho státní zastupitelství, že veřejný ochránce práv může zahájit správní řízení nebo řízení před správním soudem.	Veřejné orgány v některých zvláštních případech může zahájit správní kroky proti jinému orgánu veřejné správy. Například vojvoda (vedoucí státní správy v této oblasti), dohlíží – do jisté míry – činnost samosprávných orgánů a v některých případech má právo zrušit akty těchto orgánů nebo podat stížnost proti tomuto správnímu soudu. Kromě toho státní zastupitelství, že veřejný ochránce práv může zahájit správní řízení nebo řízení před správním soudem.

Poživají nevládní organizace podporující ochranu životního prostředí širší práva než ostatní zájmové organizace v oblasti životního prostředí týkající se účasti veřejnosti, která není vyžadováno (t. j. EIA a IPPC [2] [3]).#_ftn2#_ftn3 Nicméně právo napadnout rozhodnutí orgánu veřejné správy není omezena účast veřejnosti otázek. Po účasti veřejnosti, nevládních organizací působících v oblasti životního prostředí získat právo napadnout všech procesních a věcných otázek týkajících se rozhodnutí. Rozdíl mezi všeobecnými pravidly účasti nevládních organizací (podle § 31 správního řádu), ekologické nevládní organizace“ (podle § 44 zákona EIA) lze vysvětlit takto:

- § 31 správního řádu stanoví, nevládní organizace se mohou účastnit řízení podle práva smluvní strany, požívá stejná práva jako účastník řízení, včetně práva na odvolání, pouze pokud se veřejný zadavatel domnívá, že je v zájmu společnosti vyžaduje účast nevládních organizací (jinými slovy: Tento orgán rozhodne, zda považuje za užitečné, aby organizace o účast);
- Podle § 44 zákona EIA nevládním organizacím podporujícím ochranu životního prostředí právo účastnit se řízení podle práva smluvní strany, ale – na rozdíl od jiných sociální organizace – nemusí prokázat, že „veřejný zájem vyžaduje, aby jejich účast.“ Jinými slovy: V tomto případě se orgán pouze přezkoumává, zda organizace na ochranu životního prostředí splní formální požadavky (viz níže), ale není oprávněn rozhodnout, zda účast těchto organizací je „nezbytným“ a „odůvodněné“ z hlediska veřejného zájmu. Širší práva ve správním řízení automaticky znamenat větší postavení v řízení před správním soudem.

Kromě toho nevládní organizace podporující ochranu životního prostředí mohou podat odvolání proti rozhodnutí orgánu druhého stupně, i když se účastnila správního řízení v prvním stupni.

Neexistuje actio popularis v Polsku.

Jediný mechanismus, který může odpovídat actio popularis je a návrhy postupem „stížnosti“ podle správního řádu z roku 1960 (články 221–260), které však mají velmi obecnou působnost. Podle tohoto postupu se každý může podat stížnost nebo podat návrh buď ve veřejném zájmu nebo ve vlastním zájmu (žádné skutkové nebo právní zájem hmotněprávní práva musí zde). Oba žalobní návrhy se mohou týkat všech činností (nebo opomenutí) kterékoli státní instituce nebo orgán (a ve skutečnosti také ostatní orgány a instituce, jako jsou například odborové svazy atd.). Stížnost musí být přezkoumáno orgánem vyšší než orgán uvedený v podnětu. Návrh musí být posuzovány orgánem příslušným pro dané otázky. Pokud stížnost ani návrh předložen vhodný subjekt, musí tento subjekt předat příslušnému (příslušným). Příslušný (příslušné) orgánu, aby přezkoumal stížnost nebo návrh a odpovědět na ni ve lhůtě jednoho měsíce. Stížnosti a návrhy v rámci tohoto postupu se považují za „špatné“ rozumí právnické osoby, která je užívá nemá žádné oficiální postavení týkající se skutkové podstaty případu, v tomto případě postupovat, a aby je poté pohledávku vůči jakýmkoli soudem.

Veřejný ochránce práv a státní zástupci nejsou „odvolacích orgánů“, avšak přiznána aktivní legitimace ve správním řízení: mohou zahájit řízení nebo zasahovat do probíhajících jednání (včetně napadnout rozhodnutí). Přestože jednat ex officio, často vykonávat svou činnost po obdržení oznámení/stížnost jednotlivce nebo organizace.

Pravidla přístupu k právní ochraně v oblasti životního prostředí liší pro strategická rozhodnutí (jako jsou plány kvality ovzduší a dalších strategických dokumentů) rozhodnutí (individuální správní rozhodnutí, jako je posouzení vlivů na životní prostředí, povolení IPPC, odvětvové emisní povolení).

Pro strategická rozhodnutí přístup ke spravedlnosti je velmi omezený.

V případech, kdy právní akty stanovit jejich status „místní“, mohou být napadena osobami, jejichž právní zájem může ovlivnit realizaci plánu.

Ne vždy je však jasné, zda daný druh plánu je „místní“, či nikoli.

Například místních územních plánů nebo plánů opatření pro kvalitu ovzduší jsou považovány za „místních zákonů“ zákonem o územním plánování nebo ochrana životního prostředí zákona.

Zároveň se status těchto aktů, například programy ochrany životního prostředí nejasné, ochrana životního prostředí zákona nevymezuje, je kromě toho v souladu s judikaturou v této oblasti (například regionální správní soud v Krakově se uvádí, plány pro nakládání s odpady, které je součástí programů na ochranu životního prostředí – nejsou místní právní předpisy; Tento názor však není vždy byly přijaty).

Toto nerovné postavení strategická rozhodnutí je důležité, neboť přístup ke spravedlnosti je zaručen pouze pro strategická rozhodnutí, která je považována za „místních zákonů“.

Neexistují žádné zvláštní práva pro nevládní organizace zpochybnit strategická rozhodnutí.

Pro individuální správní rozhodnutí, postavení jednotlivců a nevládních organizací může záviset na druhu rozhodnutí. Obecná pravidla jsou popsány v tabulce výše, zvláštní práva ekologických nevládních organizací – v odpovědi na otázku 2.

Existují rovněž určité změny postavení jednotlivců:

- Stavební zákon (bla) uvádí, účastníci řízení ve věci stavebního povolení jsou pouze žadateli a vlastníky nebo správci majetku nacházejícího se v oblasti, které se týkají konstrukce budovy, zatímco „zasaženou oblastí“ se rozumí oblast uvedeno zvláštní ustanovení, která stanoví omezení týkající se použití (čl. 28.2 a čl. 3 bod 20 bla). To výrazným způsobem omezuje okruh účastníků řízení jako „zvláštní ustanovení, která stanoví omezení týkající se použití oblastí“ jsou poměrně vzácné.

Okruh účastníků stavebního řízení je stanovena podle obecných pravidel (tj. na základě APC) pouze tehdy, pokud v rámci těchto řízení „opakované posouzení vlivů na životní prostředí provádí.“

- Ochrana životního prostředí práva (EPLA) omezuje okruh účastníků řízení týkající se „odvětvové“ povolení pro emise do ovzduší nebo do vody, stejně jako povolení pro produkci odpadu. Podle ustanovení EPLA pouze provozovatel, který žádá o povolení, vlastníky nemovitostí nacházejících se v rámci „omezené použití“, pokud takové oblasti pro instalaci smluvními stranami.

Okruh účastníků řízení o povolení k vypouštění emisí podle obecných pravidel (tj. na základě APC), pouze pokud jde povolení IPPC (jak vyžaduje směrnice o integrované prevenci a omezování znečištění (IPPC).

- Vodního zákona se uvádí, že „účastnice řízení týkající se vody: (1) povolení je osoba žádající o povolení; (2) vlastník vody; (3) vlastník kanalizační soustavy průmyslových odpadních vod mají být přivedeny; (4) vlastník stávající zařízení, které se nachází v působnosti dopadu činnosti podléhající povolení vody; (5) vlastník pozemku nachází v působnosti dopadu činnosti podléhající povolení vody; (6) Osoba oprávněná k rybolovu týkající se oblasti působnosti dopadu činnosti podléhající povolení “ vody (§ 127.7 vodního zákona).

Na rozdíl od výše uvedených dvou výše uvedených příkladů, Art. 127 vodního zákona není omezit okruh účastníků řízení, ale pouze uvádí, stále podle § 28 správního řádu.

- Geologického a báňského zákona, podle něhož účastníci řízení týkající se koncese k těžbě nerostných surovin jsou vlastníky nemovitostí, k němuž se těžební činnost provádí (§ 41 zákona o geologii a hornictví).

VIII. Právní zastoupení

Není stanovena povinnost zastoupení advokátem před správními orgány před správním soudem. Tato povinnost se týká pouze případů před správním soudem druhého stupně – Kasační opravný prostředek, které má být vypracováno generálním advokátem (Adwokat) nebo (Radca prawny“).

Některé specializované advokátní kanceláře v oblasti práva životního prostředí. Osoba hledá takové právnické firmy by měly konzultovat internetové stránky za účelem ověření jejich zkušenosti v této oblasti.

Stává se, že se některým nevládním organizacím podporujícím ochranu životního prostředí rovněž poskytovat právní poradenství (zdarma nebo za sníženou cenu), ale je obvykle (založené na projektech, tedy díla, když nevládní organizace, v níž pracuje na projektu, právní poradenství pro občany je plánováno). V praxi tak nevládní organizace nemohou poskytnout na trvalém základě.

IX. Důkazy

Správní soudy rozhodují případy na základě dokumentů shromážděných během správního postupu před zahájením soudního řízení, neboť soudní řízení se zaměřuje na ověřování správnosti řízení prováděných správními orgány.

Když Účetní dvůr uvádí důkazy shromážděné během správního řízení, je nedostatečná, je rozhodnutí, než ho správní orgán, že jí důkazy na přezkumné řízení.

Jak je uvedeno výše, správní soudy vyhodnocení důkazů shromážděných v průběhu správního řízení, a tak se neprovádí vlastní důkazního řízení.

Správní soudy (které obvykle přezkoumat životního prostředí) nevyžadují odborníky. Jejich rozhodnutí jsou na základě dokumentů shromážděných během správního řízení. Strany soudního řízení mohou podat návrhy a argumenty, teoreticky by mohla být odborná stanoviska, avšak Soudní dvůr není vázán.

Žaloby na zdržení se jednáním.

Podání odvolání správnímu orgánu druhého stupně má odkladný účinek.

Ve výjimečných případech, kdy se správní orgán prvního stupně mohou poskytnout své rozhodnutí týkající se pořadí okamžitou vykonatelnost („souhlas“). Udělení tohoto rozhodnutí stanoví, že rozhodnutí může být vymáhána okamžitě, bez ohledu na to, zda bylo podáno odvolání, či nikoliv (v tomto případě nemá odvolání odkladný účinek). Podmínky, za nichž rozhodnutí okamžitou vykonatelnost může být poskytnuta: ochrana lidského zdraví nebo život, jiných důležitých veřejných zájmů nebo zájmů jedné ze stran.

Pokud byl příkaz vydán, neexistují žádné jiné dostupné prostředky na administrativní úrovni o pozastavení vykonatelnosti rozhodnutí, nicméně (který je součástí správního rozhodnutí) mohou být napadeny v rámci správního soudu.

Posuzování vlivů na životní prostředí pro rozhodnutí a rozhodnutí emisních povolenek (včetně povolení IPPC) může být poskytnuta podle obecných pravidel – za podmínek popsaných výše.

Avšak v případě některých projektů infrastruktury (např. silnic, letišť, protipovodňové infrastruktury) zvláštní právní předpisy upravující jejich výrobního postupu, která zajišťují široké možnosti pro pracovníky za účelem získání příkazu okamžitou vykonatelnost ze svolení stavební povolení (na) realizace daného projektu. V praxi v rámci uvedených zvláštních právních aktů, okamžitou vykonatelnost takové povolení uděleno téměř automaticky – na žádost oznamovatele.

Podání stížnosti správnímu soudu neumožňuje automaticky pozastavit provádění správního rozhodnutí předmětem stížnosti. Správní soud nicméně může pozastavit výkon rozhodnutí na základě podnětu žadatele v případě, kdy hrozí, že výkon může způsobit značnou škodu nebo obtížně zvrátit účinky. V takovém případě musí žadatel prokázat, že výhrůžka je věrohodná.

Obvykle je žadatel nemusí uložit žádná paušální částka (kauce) Záruka však taková povinnost lze uložit Soudní dvůr v řízení podle stavebního povolení. Pokud je stížnost zamítnuta, dluhopis je převést oznamovatele, aby svou pohledávku.

V případech, kdy je rozhodnutí vydáno usnesení okamžitou vykonatelnost na správní úrovni (a žádná napadla uvedené usnesení Tribunál nebo Soudní dvůr vyhověl příkazu), Soudní dvůr by na ni pravděpodobně rovněž zamítl návrh na odklad vykonatelnosti rozhodnutí (viz rozsudek ze dne 1. března 2011, nejvyšší správní soud (I), ostatní šachtové pece (OSK) 289/11, ve kterém Soudní dvůr uvedl, že uvedené pozastavení by bylo v rozporu zavedení „okamžitou vykonatelnost“ a její statutární cíl).

XI. Náklady

Podání odvolání správním orgánem druhého stupně (a zároveň odvolacího řízení) je zdarma.

Teoreticky by účastník řízení (včetně odvolacích řízení) a osobám s právy strana však může být účtovány náklady řízení (1), které byly způsobeny zaviněním, např. během absence zopakovat některé akty v průběhu řízení, jelikož strana účastnit tohoto aktu; (2) došlo v zájmu nebo na základě podnětu ze strany a zároveň nevyplyvají ze zákonných povinností těchto orgánů, např. když se strana žádá svolání dalšího expert-witness. Náklady mohou zahrnovat například cestovní náklady na svědky a znalce nebo náklady na místě, jakož – Náklady na překlad v případě cizinců, kteří se účastní řízení. Nejsou k dispozici žádné statistické údaje o tom, jak často orgány použít tato ustanovení; Autoři této zprávy však nikdy nesetkala takový případ v jejich právní praxi.

V případě, kdy se osoba rozhodne pro právního zástupce (zástupce) nebo pronájem odborníka ve správním řízení, musí podat uhrazení poplatku. Ve správním řízení se týká každá strana své vlastní náklady řízení (správní orgány nerozhodují o nákladech).

Co se týče soudní poplatek stížnosti správnímu soudu prvního stupně, polský právní systém využívá soudních poplatků, které se liší podle „hodnota“, avšak pouze v případech, kdy je hodnota v dané věci lze měřit (pokud se věc týká peněžního závazku, například zaplacení poplatku za užívání životního prostředí nebo správní pokuty za nedodržování požadavků v oblasti životního prostředí). V takových případech je soudní poplatek činí:

- Pro ty případy, kdy hodnotu, o kterou až 10.000 PLN (2 500 EUR) – 4 % hodnoty, avšak nejméně 100 PLN (25 EUR);
- pro případy uvedené hodnoty, o které se pohybují v rozmezí mezi 10.000 PLN (2 500 EUR) a 50.000 PLN (12,500 EUR) – 3 % hodnoty, avšak nejméně 400 PLN (100 EUR);
- pro případy uvedené hodnoty, o které se pohybují v rozmezí mezi 50.000 PLN (12,500 EUR) a 100.000 PLN (25,000 EUR) – 2 % hodnoty, avšak nejméně 1500 PLN (375 EUR);
- pro případy uvedené hodnoty ohrožena více než 100.000 PLN (25,000 EUR) – 1 % hodnoty, avšak nejméně 2000 PLN (500 EUR) a maximálně 100.000 PLN (25,000 EUR).

Nicméně ve většině případů v oblasti ochrany životního prostředí, v dané věci nelze změřit. V takovém případě se poplatek za odvolání ke správnímu soudu prvního stupně v oblasti životního prostředí je stanovena ve výši 200 PLN (přibližně 50 EUR). Jedná se o poměrně malou částku, nelze považovat za překážku v přístupu ke spravedlnosti.

Soudní poplatek za odvolání správní soud druhého stupně je 50 % Soud prvního stupně poplatky určitý případ, avšak nejméně 100 PLN (25 EUR).

Kromě soudní poplatky mají pokrýt své náklady (jako jsou zařízení pro soudní moc), včetně nákladů (pokud se rozhodne, advokát).

Ani správní orgány druhého stupně, ani správní soudy předvolávat svědky nebo odborníky, takže nevznikají žádné náklady spojené se svou účastí.

Smluvní strany však mohou nařídit a předložit úřadu znalecký posudek na podporu svého názoru. Náklady takového stanoviska se účastník, který neuspěl.

„základní“ náklady na právní zastoupení jsou stanoveny zákonem. Minimální sazby při řízení před správními soudy (v oblasti životního prostředí), jsou:

- a) před Soudem prvního stupně – 240 PLN (60 EUR)
- b) u soudu druhého stupně – 75 % výše uvedenou částku.

Výše uvedené částky mohou být zvýšeny v případě Soudního dvora až 600 % minimální sazby. Při stanovení konečné částky se Soudní dvůr zohledňuje složitost věci, množství práce atd.

V praxi se však skutečné odměn advokátů (překročí částky vypočítávány na základě hodinových nebo denních) a vztahuje se na ně individuální smlouvu mezi advokátem a klientem. Dodatečný poplatek však nebude hradit ztráty s protistranou.

Odměny znalce, jsou vždy předmětem jednotlivých smluv uzavřených mezi odborníkem a zákazníkem.

Potřebují-li orgány soudní spor prohrála, kterou musí zaplatit výherce své náklady (jak soudní, tak náklady na právní zastoupení nepřesahujícím výše uvedené zákonné sazby, nikoli však náklady expertů), ale pokud WIN – orgány nemají právo požadovat náhradu svých nákladů.

XII. Mechanismy finanční pomoci

Jak fyzické, tak právnické osoby (včetně nevládních organizací), které nejsou schopny uhradit náklady soudního řízení či přijmout zástupce může požádat správní soud na adrese Administrative Court za účelem poskytnutí právní pomoci, která v Polsku se nazývá „podpora“ (Prawo podpora). K žádosti musí být přiloženy doklady týkající se finanční situace žadatele. Právo podpory zahrnuje osvobození od soudních poplatků a o jmenování tohoto zástupce, kteří (zdarma) zastupuje žalobce u soudu. Správné

podpory mohou být zrušeny v případě důvodů zániku. Neexistují však žádné statistiky o frekvenci udělení nebo odmítnutí pomoci ze strany soudů. Organizace spíše zřídka uplatňují pro takovou pomoc, protože náklady řízení nejsou příliš vysoké.

Ekologické nevládní organizace mohou získat veřejné financování projektů, které uskutečňují. Veřejné financování může zahrnovat rovněž náklady spojené se soudním řízením (většinou nevládní organizace mají zahrnout tento druh výdajů v rámci rozpočtu projektu).

Některé nevládní organizace vykonávají činnost spočívající prosazování jiných nevládních organizací nebo jednotlivců, včetně pomoci při soudních řízeních. Takové nevládní organizace mohou rovněž získat veřejné finanční prostředky pro tyto činnosti. Jak je ERF projektovým nástrojem, neexistuje žádný seznam těchto nevládních organizací pracujících v oblasti prosazování právních předpisů v oblasti životního prostředí.

V Polsku existuje školských zařízení však obvykle nezaměřují v oblasti životního prostředí.

XIII. Včasnost

Základní lhůta na doručení rozhodnutí správního orgánu trvá jeden měsíc, ve zvlášť složitých případech – dva měsíce.

Úřad však může tuto lhůtu prodloužit informovat strany řízení o této skutečnosti, důvody odkladu a dobu, nová lhůta pro stanovení případu.

V případě, kdy orgán nedodrží rozhodnutí včas nebo strany informuje, důvody zpoždění, může podat stížnost správním orgánem druhého stupně, poté správní soud.

Stížnosti lze podávat rovněž v případě, kdy bylo řízení příliš dlouhá (przewlekłość postępowania), tj. když prodloužit lhůtu, Kontrolní úřad se zdá být neopodstatněné.

Bankovní orgán druhého stupně, a pak je správní soud prvního stupně příkazy orgánu ke stanovení (vydání rozhodnutí).

Úředník, který opomenul stanovit v případě doby bez řádného odůvodnění, podléhá disciplinární odpovědnosti. Ustanovení zákona neupřesňují, jaké sankce lze uložit zaměstnanci úřadu je vnitřní záležitostí určitého orgánu).

Osoby, které chtějí napadnout správní rozhodnutí (individuální nebo strategické) před správním soudem je trestní oznámení do 30 dnů od přijetí příslušného rozhodnutí, které jim bylo dodáno nebo bylo zveřejněno.

Obvykle neexistují žádná časová omezení stanovená zákonem pro soudy vydat rozsudek. Pouze v určitých případech podle práva existují takové lhůty – například co se týče přístupu k informacím (viz oddíl III).

Obvykle soudní řízení před Soudem prvního stupně trvá několik měsíců (přibližně 3–7 měsíců). Soudní řízení před soudy druhého stupně trvá přibližně 6 až 12 měsíců.

Jak je uvedeno výše, obvykle nejsou stanoveny žádné lhůty pro soudy vydat rozsudek. Pouze v určitých případech podle práva existují takové lhůty – například co se týče přístupu k informacím (viz oddíl III).

Neexistují žádné sankce vůči soudům vydávajícím rozhodnutí k prodloužení.

XIV. Další otázky

Environmentální rozhodnutí jsou účastníky řízení zpochybněn poté, co byly vydány orgánu prvního stupně. Následně, druhá instance orgán rozhodnutí mohou být napadena před správním soudem

Nebylo možné najít informace o přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí poskytované veřejnosti ve strukturovaném a přístupným způsobem.

Dne ve fázi správního řízení správní věci mohou být vyřešeny jako „smíru“ mezi účastníky řízení (které mohou být považovány za alternativní řešení sporů). Toho lze dohodnout, jak v rámci prvního, tak druhého stupně řízení.

Nicméně pouze účastníci řízení, a nikoliv nevládní organizace („právo zúčastněné strany“) se mohou účastnit smíru.

V rámci soudního řízení před správním soudem se účastníci řízení mohou vstoupit mediace za účelem vyřešení sporu.

V praxi se při správním řízení, jakož i mediace před správním soudem, se využívají velice zřídka.

XV. V postavení cizince

Antidiskriminační klauzule týkající se jazyka nebo země původu neposkytuje přímo polskými procesních předpisů.

Skutečnost, že se právní předpisy nevylučují zahraničním osobám k dispozici soudní opravné prostředky, aby měly stejná práva jako polští občané.

Naproti tomu všechny na řízení před polské orgány a soudy mají být prováděny v polštině. To znamená, že cizinci, kteří nehovoří polské musí tlumočnick.

Náklady na překlad v řízení před správním soudem hradí cizinec a – pokud zvítězí, požadovat náhradu nákladů od neúspěšné strany.

Otázka nákladů na překlad v řízení před správním orgánem není konkrétně upraveno, takže pravidla v této oblasti nejsou jasné.

XVI. Přeshraniční věci

V případech, kdy Polsko je zemí původu (s vykonávanou činností v Polsku má dopad na jiné země) polské procesní předpisy nerozlišují ani nevylučují zahraniční veřejnosti.

Existuje však také všeobecná pravidla týkající se této otázky. Tento problém je regulován pouze v případech, kdy při dodržení požadavků Úmluvy z Espoo nebo směrnic EU (EIA, IPPC) – polský zákon stanoví takzvané přeshraničního řízení. V případě takového postupu by vlády obou zemí (země původu) a dotčené země jsou odpovědné za jejich provádění.

V polském právu neexistuje zvláštní definice „dotčené veřejnosti“ v přeshraničním kontextu. Pouze v případech, kdy je řízení přesahujících hranice států podle úmluvy z Espoo či jiných mezinárodních dohod, je třeba provést pravidla stanovení dotčené veřejnosti v jiné zemi, pokud těmito dohodami.

Neexistují žádné zvláštní právní předpisy týkající se účasti zahraničních nevládních organizací v oblasti řízení však polské právo nevylučuje nevládními organizacemi z jiných států možnost účastnit se řízení podle práva smluvní strany. Lze proto učinit závěr, že zahraniční nevládní organizace podporující ochranu životního prostředí požívat stejných práv jako místní nevládní organizace.

Autoři této zprávy nebyly známy veškeré pokusy zahraničních environmentální nebo jiné sociální organizace k zahájení správního řízení v Polsku, takže nejsou schopni posoudit postup v tomto ohledu (pravděpodobně neexistuje).

Pokud případ spadá do pravomoci polských soudů, neexistuje možnost zvolit jiné země soudu (tzv. „forum shopping“ neexistuje, podle polského práva).

Související odkazy

- Vnitrostátní právní předpisy týkající se životního prostředí (Polsko):

http://www.gdos.gov.pl/Articles/view/1916/Akty_prawne

http://www.ekoportal.gov.pl/opencms/opencms/ekoportal/prawo_dokumenty_strategiczne/PodstawoweAkty/

- Hlavní vnitrostátní orgány působící v oblasti životního prostředí:

<http://www.mos.gov.pl/> <http://www.gdos.gov.pl/>

<http://www.gdos.gov.pl/>

<http://www.ekoportal.gov.pl/opencms/opencms/ekoportal/home/index.html> (subjektu specializovanému informací o životním prostředí)

- Advokátní komory:

<http://www.nra.pl/nra.php>

<http://www.kirp.pl>

- Úřad veřejného ochránce práv:

<http://www.rpo.gov.pl/>

- Žalobce:

<http://www.pg.gov.pl/>

Toto je strojový překlad. Provozovatel těchto stránek odmítá právní odpovědnost za kvalitu tohoto strojového překladu.

Poslední aktualizace: 14/09/2016

